

Sygn. akt III RC 59/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Krystian Rezmer

Protokolant st.sekr.sądowy Bożena Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2023 r. w Grudziądzu

sprawy z powództwa A. K. (1) działającej przez matkę O. K. (1)

przeciwko M. K. (1)

o podwyższenie alimentów

Podwyższa od pozwanego M. K. (1) na rzecz małoletniej A. K. (1) rentę alimentacyjną z kwoty 900 zł miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 31.10.2019 r. w sprawie IC 1788/19 - do kwoty po 1.100 zł miesięcznie (jeden tysiąc sto złotych) płatną do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniej powódki matki O. K. (1) do dnia 10- tego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w na wypadek opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 11.02.2021 r.

Oddala powództwo w pozostałej części.

Nadaje wyrokowi w pkt. 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi za I instancję.

Znosi wzajemnie koszty zastępstwa procesowego stron.

Sygn. akt III RC 59/21

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka A. K. (1), działająca przez przedstawiciela ustawowego - matkę O. K. (1), w dniu 11 lutego 2021 r. złożyła do Sądu Rejonowego w Grudziądzu pozew przeciwko M. K. (1) o podwyższenie alimentów z kwoty 900,00 zł miesięcznie do kwoty 3500,00 zł miesięcznie płatnych z góry do rąk matki powódki poczynając od dnia 10 sierpnia 2020 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności.

Swój pozew powódka uzasadniła istotną zmianą w zakresie swoich usprawiedliwionych potrzeb, jako osoby uprawnionej do alimentacji oraz zwiększeniem się możliwości zarobkowych pozwanego. Podała, że średnie miesięczne potrzeby powódki wynoszą 5423 zł, zaś dochody matki małoletniej wynoszą 2388,21 zł miesięcznie. Powódka w żaden sposób nie uzasadniła żądania alimentów z datą wsteczną (k. 3-6 akt).

Pozwany M. K. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie wskazał, że jego zarobki nie pozwalają mu nałożenie wyższych alimentów niż dotychczasowe. Zakwestionowała również wydatki wskazane z pozwie jako znacznie zawyżone. Podniósł również, że matka znacznie zaniżyła swoje dochody (k. 46-47v akt).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia A. K. (1) urodzona w dniu (...) jest dzieckiem O. K. (1) i M. K. (1). Rodzice małoletniej powódki rozwiązali swój związek małżeński przez rozwód, orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 31 października 2019 r., w sprawie o sygn. akt. I C 1788/9. W wyroku rozwodowym Sąd Okręgowy w Toruniu w punkcie 3. ustalił miejsce pobytu małoletniej A. K. (1) przy matce, zaś w punkcie 4. zobowiązał oboje rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka, i tytułem udziału M. K. (1) w tych kosztach zasądził od niego na rzecz małoletniej A. K. (1) alimenty w kwocie po 900 zł miesięcznie, poczynając od dnia uprawomocnienia się wyroku (tj. od dnia 21 listopada 2019 r.).

W chwili uprawomocnienia się wyroku rozwodowego małoletnia powódka miała piętnaście miesięcy. Dziewczynka mieszkała z matką w wynajętym mieszkaniu w G.. Czynnosc i pozostałe opłaty za mieszkanie wynosiły ok. 1500 zł miesięcznie. Matka planowała zapisać córkę do żłobka, który miał kosztować 1300 zł miesięcznie. Chciała również wynająć opiekunkę, aby opiekowała się dzieckiem, gdy zachoruje. Małoletnia urodziła się jako wcześniak. Rozwijała się prawidłowo, jednak często zdarzały jej się sezonowe zaziębienia, a nawet zapalenie płuc. Matka małoletniej zarabiała około 4000 zł netto miesięcznie. Posiadała zadłużenie i spłaca raty w łącznej wysokości 2500 zł miesięcznie. Pozwany mieszkał z rodzicami. Rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu międzynarodowego.

/Dowód: - treść odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu sygn. akt I C 7188/19 k. 85-85v akt, - protokół rozprawy z dnia 31 października 2019 r. k. 83-84 akt I C 1788/19./

Małoletnia powódka A. K. (1) ma obecnie ukończone 4,5 roku. Uczęszcza do miejskiego przedszkola od poniedziałku do piątku od godz. 7:00 do godz. 16:00. Opłaty za przedszkole wynoszą 350 zł miesięcznie. Jest dzieckiem zasadniczo zdrowym, nie wymagającym wzmożonej opieki lekarskiej. Zdarzają się jej sezonowe zaziębienia i wówczas wymaga przyjmowania lekarstw. Ponadto wymaga noszenia okularów korekcyjnych. Małoletnia nie uczęszcza na żadne dodatkowe zajęcia. W przeszłości chodziła na zajęcia taneczne i gimnastykę artystyczną.

Mieszka z matką w domu jednorodzinnym. W ostatnim czasie małoletnia powódka wyjeżdżała z matką na zagraniczne wczasy. Ponadto często chodzi z mamą do (...), a także co roku ma wyprawiane urodziny.

Koszty utrzymania małoletniej wynoszą około 1820 zł miesięcznie i składają się na nie: przedszkole - 350 zł, żywienia - 500 zł, odzież i obuwie - 250 zł, kosmetyki i środki czystości - 100 zł, lekarstwa i wizyty u lekarza - 70 zł, rozrywka i wczasy - 250 zł, udział małoletniej w kosztach utrzymania miejsca zamieszkania - 300 zł.

/Dowód: paragony - k. 16-22 akt, lista operacji bankowych - k. 121-122, 189-211, 223-225, 227, 229-230, 244-246 akt, dokumentacja medyczna mał. A. K. - k. 123-169 akt, zeznania świadka H. K. - k. 81-81v, 251v-252 akt, zeznania świadka A. G. - k. 81v akt, zeznania świadka A. T. - k. 251-251v akt, zeznania przedst. ustawowej O. K. - k. 80-80v, 116v-117 akt, 252-253 akt, zeznania pozwanego M. K. - k. 80v-81, 253-254 akt./

Matka małoletniej powódki O. K. (1) ma 32 lata i z wykształcenia jest architektem wnętrz. Posiada 70% udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...), która zajmuje się przetwarzaniem i unieszkodliwianiem odpadów niebezpiecznych. Pobiera wynagrodzenie w wysokości 8200 zł netto. Jest zatrudniona na stanowisku dyrektora ds. marketingu i sprzedaży. Spółka pokrywa koszty paliwa do jej samochodu.

Matka małoletniej powódki w okresie od 1 maja 2022 r. do 30 sierpnia 2022 r. oraz w okresie od 31 sierpnia 2022 r. do 9 października 2022 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim. W okresie zwolnienia pobierała zasiłek chorobowy w wysokości 4600 zł.

O. K. (1) posiada samochód osobowy D. (...) (rocznik 2017) o wartości około 40 000 zł.

Matka małoletniej w lipcu 2020 r. nabyła nieruchomość w postaci domu jednorodzinnego położonego. Powierzchnia użytkowa domu wynosi 127,54m², zaś powierzchnia działki wynosi 1600m². Matka małoletniej sfinansowała zakup tej nieruchomości z zaciągniętego kredytu hipotecznego w wysokości 378 000 zł. Okres spłaty wynosi 35 lat. Obecnie miesięczna rata kredytu wynosi 3148,27 zł.

Powódka ponosi następujące miesięczne wydatki na utrzymanie nieruchomości: prąd - ok. 250 zł, ogrzewanie gazowe - 1000 zł, woda - 200 zł, gospodarowanie odpadami - 30 zł, podatek od nieruchomości - ok. 150 zł, TV i Internet - 120 zł.

Małoletnia powódka jest jedynym dzieckiem O. K. (1).

/Dowód: faktura - k. 8, 11, 15, 120, 170-171 akt, historia spłaty kredytu - k. 9-9v, 188 akt, decyzja o wymiarze podatku - k. 12-13 akt, inf. o opłacie za gospodarowanie odpadami - k. 24 akt, wydruk informacji KRS - k. 48-50v akt, zaświadczenie lekarskie - k. 112 akt, lista operacji bankowych - k. 121-122, 189-230 akt, akt notarialny - k. 247-248, protokół zwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki - k. 249-249v akt, zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach - k. 250 akt, zeznania świadka A. G. - k. 81v akt, zeznania świadka A. T. - k. 251-251v akt, zeznania przedst. ustawowej O. K. - k. 80-80v, 116v-117 akt, 252-253 akt./

Pozwany M. K. (1) ma 40 lat i z wykształcenia jest grafikiem komputerowym. Prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie transportu międzynarodowego. Na podstawie umów leasingu użytkuje 2 samochody dostawcze - M. z 2021r. i V. z 2019r. Posiada 5 rachunków bankowych, w tym konta walutowe. Ponadto ma 30% udziałów w spółce (...), której przedmiotem działalności jest przetwarzanie i unieszkodliwianie odpadów niebezpiecznych.

M. K. (1) w 2020 r. z prowadzonej działalności gospodarczej osiągnął przychód w wysokości 307 300,78 zł, zaś dochód w wysokości 73 884,79 zł. W 2021 r. osiągnął przychód w wysokości 380 429,86 zł, zaś dochód w wysokości 79 602,88 zł.

Pozwany jest właścicielem pojazdu marki J.. Ponadto z byłą żoną posiada grunt rolny. Byli małżonkowie dotychczas nie przeprowadzili podziału majątku wspólnego.

Pozwany ma kredyt obrotowy na finansowanej bieżącej działalności w wysokości 60 000 zł. Ponadto ma do spłaty jeszcze 10 000 zł z kredytu zaciągniętego na zakup działki.

Pozwany nadal mieszka z rodzicami w nieruchomości stanowiącej ich własność. Ma do dyspozycji jeden pokój. Dokłada się do kosztów utrzymania nieruchomości i wydatków na wyżywienie około 800 zł miesięcznie.

Pozwany jest osobą zdrową, w pełni zdolną do pracy. Nie posiada innych dzieci na utrzymaniu niż małoletnia powódka. Regularnie płaci zasądzone alimenty. Spędza z córką co drugi weekend miesiąca od piątku od godz. 16:00 do poniedziałku do godz. 8:00 oraz w każdą środę od godz. 16:00 do czwartku do godz. 8:00. Ponadto spędza z córką połowę wakacji letnich i ferii zimowych. W czasie kontaktu pozwany zapewnia córce wyżywienie oraz okazjonalnie lekarstwa. Matka wyposaża córkę w niezbędną odzież i zabawki.

Pozwany zapłacił połowę ceny okularów korekcyjnych dla małoletniej powódki, a także partycypował w wydatkach związanych z wizytami u okulisty.

Pozwany pali papierosy, około jedną paczkę dziennie.

/Dowód: wydruk informacji KRS - k. 48-50v akt, protokół ugody dot. kontaktów - k. 114-115 akt, PIT - k. 233-243v akt, potwierdzenie wykonania przelewu - k. 244-246 akt, zeznania świadka H. K. - k. 81-81v, 251v-252 akt, zeznania pozwanego M. K. - k. 80v-81, 253-254 akt./

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o fakty bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz aktach sprawy I C 1788/19, zeznania świadków H. K. (2), A. T. (2) i A. G., a także przesłuchanie stron - O. K. (1) i M. K. (1).

Duże wątpliwości w zakresie swojej przydatności dowodowej budziły liczne rachunki i listy operacji bankowych przedstawione przez stronę powodową, które miały świadczyć o wydatkach czynionych na utrzymanie małoletniej powódki. Z przedłożonych przez stronę dokumentów wynika fakt dokonania płatności za różnego rodzaju produkty i usługi z różnych kont bankowych, jednak nie sposób stwierdzić co faktycznie zostało zakupione i w jakiej części zakupy te były przeznaczone dla małoletniej A.. W szczególności, że część zakupów była dokonana z konta bankowego należącego do O. K. (1), a część z kontakt należącego do spółki (...).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków H. K. (2), A. T. (2) i A. G.. Choć zeznania świadka A. T. (2) w niewielkim stopniu przyczyniły się do ustalenia wysokości uzasadnionych kosztów utrzymania małoletniej A. K. (1), ponieważ nie posiadał on szczegółowych informacji o wydatkach czynionych na dziecko i dochodach stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powódka O. K. (1) i pozwanego M. K. (1) w zakresie w jakim znalazło to wyraz w ustalonym stanie faktycznym.

Na podstawie art. 235² § pkt 2 k.p.c. Sąd pominął dowód z opinii biegłego rewidenta na okoliczność wskazaną w pkt 4. pisma z dnia 27 czerwca 2022 r. (k. 118-119 akt), ponieważ okoliczności w świetle dotąd przeprowadzonych dowodów w odniesieniu do przedmiotu niniejszej sprawy nie stanowią o istocie problemu. Ponadto na podstawie art. 235² § pkt 2 k.p.c. Sąd pominął dowód z historii rachunków bankowych pozwanego w bankach (...) oraz S. wskazany w pkt. 3 pisma z dnia 27 czerwca 2022 r. (k. 118-119 akt), ponieważ w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego nie mają one istotnego znaczenia dla niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy natomiast, w myśl art. 135 § 1 i 2 k.r.o., od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez „zmianę stosunków” należy rozumieć zmianę okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i zakresu świadczeń alimentacyjnych. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwałe, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego (tak: uchwała SN (...) z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, Nr 4).

W przedmiotowej sprawie Sąd doszedł do przekonania, że strona powodowa wykazała, że w odniesieniu do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej A. K. (1) doszło do zmian na tyle dużych, by uznać je za istotne w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Od zasądzenia alimentów w wyroku rozwodowym na rzecz małoletniej powódki, co miało miejsce w dniu 31 października 2019 r., upłynął okres ponad 3 lat. Sąd nie ma wątpliwości, że przez ten okres potrzeby małoletniej powódki wzrosły z powodu jej rozwoju psychofizycznego i to w zakresie żywienia, jak i ubrania oraz towarzyszących

wydatkach na rozrywkę i rozwój zainteresowań. Sąd miał również na uwadze ogólny wzrost kosztów utrzymania związanych z wysoką inflacją. Mimo tych okoliczności, w ocenie sądu wskazane przez stronę powodową koszty utrzymania małoletniej A. są zawyżone i nie znajdują potwierdzenia w rzeczywistości. Dotyczy to w szczególności wydatków na wyżywienie. Małoletnia nie ma żadnych szczególnych potrzeb w tym zakresie, a mimo tego matka twierdzi, że na wyżywienie córki przeznaczą kwotę 1600 zł miesięcznie. Przy czym małoletnia spożywa również posiłki w przedszkolu, a także w domu ojca, co powinno zmniejszać jej zapotrzebowanie na wyżywienie w domu. W ocenie sądu podana w pozwie kwota jest zupełnie oderwana od rzeczywistości i nie poparta żadnymi rzetelnymi dowodami. Może świadczyć również o rozrzutności matki małoletniej i stołowaniu się wyłącznie w restauracjach. Nawet bowiem przeciętna dorosła osoba, przygotowująca sobie posiłki w domu, nie przeznaczają takich kwot na wyżywienie. W ocenie sądu zawyżone są również wydatki na środki czystości i kosmetyki. Matka małoletniej podaje bowiem, że na same mokre chusteczki przeznaczają rzekomo 160 miesięcznie i zużywa ich około 12-16 opakowań w miesiącu. Z pewnością nie można uznać takiego wydatku za uzasadniony i konieczny. Dziecko powinno być bowiem myte wodą i mydłem, a nie wycierane mokrymi chusteczkami. Sąd uznał również za niewiarygodne twierdzenia matki, że małoletnia spożywa opakowanie żelek witaminach w ciągu kilku dni. Powszechnie bowiem wiadomo, że rodzice powinni kontrolować ilość spożywanych suplementów diety przez dzieci i podawać tylko zalecaną dawkę. Nie są to jednak cukierki, a ich nadmiarowe spożycie może prowadzić do poważnych problemów zdrowotnych i hiperwitaminozy. Ponadto w ocenie Sądu nie znajduje żadnego uzasadnienia żądanie strony powodowej pokrywania przez pozwanego połowy kosztów utrzymania domu jednorodzinnego, w tym rat kredytu hipotecznego. Nieruchomość ta stanowi osobisty majątek matki małoletniej i to ona powinna ponosić nakłady na jej utrzymanie. Sąd stoi na stanowisku, że na potrzeby małoletniej powódki mogą składać się tylko te wydatki mieszkaniowe matki, które przekraczają koszty, które ponosiłyby zamieszkując sama w tej nieruchomości, a więc np. zwiększone zużycie prądu, wody, kosztów ogrzewania, wywozu śmieci, itp.

Sąd pragnie przypomnieć, że już pierwotna renta alimentacyjna została ustalona na wysokim, ponadprzeciętnym poziomie. Wynikało to głównie z faktu, że wówczas małoletnia wówczas uczęszczała do żłobka, który kosztował 1300 zł miesięcznie. Obecnie ten wydatek nie jest ponoszony, zatem sąd uwzględnił ten fakt przy podwyższaniu renty alimentacyjnej.

Uwzględniając wszystkie podniesione powyżej okoliczności sąd uznał, że wniesione powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie i uzasadnione potrzeby małoletniej A. K. (1) wynoszą około 1820 zł miesięcznie. W ocenie Sądu pozwany powinien zostać obciążony ok. 60% kosztów utrzymania dziecka, ponieważ nie pomaga w sposób ciągły i systematyczny w wychowaniu małoletniej córki. Ten obowiązek w przeważającej części obciąża matkę. Wobec powyższego Sąd uznał, że pozwany powinien płacić alimenty w kwocie 1100 zł miesięcznie.

Sąd ustalając wysokość renty alimentacyjnej miał na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. Podkreślić należy, że możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji nie wynikają z faktycznie osiągniętych zarobków i dochodów, ale stanowią środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych. W uzasadnieniu uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 1995 r., III CZP 178/94 (LEX nr 4233), Sąd Najwyższy podkreślił, że „ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Jeżeli zatem – najczęściej – wysokość alimentów sąd ustala na podstawie zarobków otrzymywanych przez pozwanego, to nie dlatego, że pomija dyspozycję art. 135 § 1 k.r.o., lecz z tej racji, że zarobki te odpowiadają możliwościom zobowiązanego. Wszystko to prowadzi to do konkluzji, że poza całokształtem okoliczności faktycznych, które w sprawie o alimenty sąd obowiązany jest wziąć pod uwagę, istnieje pewna sfera ocen, które odnoszą się do przypuszczenia, domysłu, a nie do faktów jako okoliczności rzeczywistych”. Podkreślić również należy, że nawet niskie dochody nie zwalniają rodziców z płacenia alimentów – rodzice zmuszeni są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że są w ogóle pozbawieni takiej możliwości, co może wymagać nawet poświęcenia części składników majątkowych.

W ocenie Sądu ustalona kwota alimentów mieści się w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. Sąd nie dał wiary pozwanemu w zakresie jakim twierdził, że jego obecna sytuacja finansowa jest gorsza niż miało to miejsce w 2019 r.

Pozwany nie przedstawił na wezwanie Sądu historii swoich rachunków bankowych, co w świetle art. 233 § 2 k.p.c. powoduje dla pozwanego negatywne skutki procesowe. Ponadto z przedłożonych przez niego deklaracji podatkowych wynika, że jego przychód i dochód rok do roku nieznacznie wzrósł. W ocenie Sądu, jego wyjaśnienia odnośnie wysokich kosztów naprawy samochodów są także niewiarygodne. Pozwany nie przedstawił na tę okoliczność żadnych dowodów, a po drugie skoro pozwany prowadzi działalność związaną z transportem międzynarodowym, to powinien się liczyć z tym, że jego pojazdy będą generowały również koszty. Jest to niejako „normalny” koszt prowadzonej przez niego działalności i pozwany powinien być do niego przygotowany. Pozwany nie przedstawił również żadnych dokumentów, z których wynikałoby jakie wydatki ponosi stałe miesięczne wydatki na swoje utrzymanie. Wobec powyższego Sąd w oparciu o zasady doświadczenia życiowego uznał, że alimenty w kwocie 1100 zł miesięcznie nie będą stanowić dla niego nadmiernego obciążenia.

W tym stanie sąd, mając na względzie wyżej cytowany art.138 k.r.o., orzekł jak w punkcie 1. wyroku, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił jako bezzasadne (punkt 2. wyroku). Sąd nie uwzględnił wniosku strony powodowej o zasądzenia alimentów z data wsteczną, bowiem strona nie wykazała, aby za ten okres pozostały jakieś niezaspokojone potrzeby uprawnionej w rozumieniu art. 137 § 2 k.r.o.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano w trybie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. (punkt 3. wyroku).

O kosztach sądowych za I instancję, Sąd postanowił w oparciu o art. 102 k.p.c. odstępując od obciążenia pozwanego za I instancję (punkt 4. wyroku).

Obie strony w niniejszej sprawie były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników. Sąd w oparciu o art. 100 k.p.c. zniósł wzajemnie między stronami (punkt 5. wyroku).